

2. Dla zapewnienia prawidłowego działania rur grzejnych należy sprawdzać stan końcówek rur w komorze paleniskowej w terminach określonych instrukcjami technicznymi, nie rzadziej jednak niż raz na trzy miesiące.

3. Podczas obsługi paleniska nie wolno dotykać narzędziami końcówek rur i nośnej ścianki paleniska.

4. W razie stwierdzenia nadpalenia końcówki rury grzejnej w palenisku należy piec unieruchomić, a po wystudzeniu pieca wywiercić otwór w końcówce w celu spuszczenia płynu wypełniającego rurę.

§ 25. Przy piecach rurowych oraz piecach o wymuszonym obiegu spalin (cyklotermicznych) powinna znajdować się techniczna instrukcja obsługi i konserwacji pieców, zawierająca również postanowienia dotyczące wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy oraz w razie potrzeby odpowiednie tablice lub napisy ostrzegawcze.

§ 26. W razie konieczności wprowadzenia zmian konstrukcyjnych urządzeń termicznych, zmiany te powinny być zaprojektowane przez jednostkę będącą konstruktorem urządzenia lub przez inną właściwą jednostkę konstrukcyjną.

§ 27. 1. Przejścia pomiędzy piecami taśmowymi powinny wynosić nie mniej niż 1,5 m, licząc od najbardziej wysuniętych elementów pieców; przejścia pomiędzy elementami konstrukcyjnymi budynku i płaszczem pieca powinny wynosić nie mniej niż 0,75 m, jeżeli na płaszczu są umieszczone urządzenia mechaniczne, a 0,6 m w pozostałych przypadkach.

2. Nad otworami komór wypiekowych powinny być umieszczone miejscowe odciały.

§ 28. Dolki przedpiecowe przy piecach piekarskich wrzutowych powinny być stale zakryte pokrywami, z wyjątkiem przypadku obsługiwanego dolnej komory wypiekowej pieca.

§ 29. 1. Odległość od przedniej części paleniska pieca piekarskiego do przeciwległej ściany powinna być nie mniejsza niż 1,5 m.

2. Odległość pomiędzy przeciwległymi paleniskami pieców rurowych nie powinna być mniejsza niż 2 m.

§ 30. 1. Zabrania się czyszczenia rur grzejnych bez użycia właściwego sprzętu ochrony osobistej.

2. Przy czyszczeniu kanałów dymowych i zbiorników wodnych (bojlerów) należy posługiwać się przenośnymi schodkami z pomostem.

§ 31. 1. W pomieszczeniu paleniskowym zabronione jest składowanie sprzętu nie przeznaczonego do obsługi paleniska.

2. Sprzęt przeznaczony do obsługi paleniska powinien być składany w sposób nie utrudniający obsługi.

§ 32. Przy przyjmowaniu pieczywa z form należy posługiwać się rękawicami ochronnymi.

§ 33. Do oświetlania komór wypiekowych w piecach piekarskich należy używać lamp elektrycznych o napięciu do 24 V.

Rozdział 6.

Przepisy wspólne i końcowe.

§ 34. Czyszczenie żarówek i kloszy znajdujących się w pomieszczeniach wymienionych w niniejszym rozporządzeniu może odbywać się tylko po wyłączeniu prądu.

§ 35. W czasie krótkotrwałych przerw w pracy zakład obowiązany jest zapewnić pracownikom odpoczynek w pozycji siedzącej.

§ 36. Przed przyjęciem do pracy pracownik powinien być poddany badaniom lekarskim co do możliwości wykonywania przez niego pracy, przy której zakład zamierza go zatrudnić.

§ 37. 1. Kierownik zakładu obowiązany jest zapoznać pracowników z treścią niniejszego rozporządzenia oraz opracować na jego podstawie szczegółowe instrukcje dostosowane do rodzaju urządzeń i warunków pracy w danym zakładzie.

2. Tekst niniejszego rozporządzenia lub odpowiednie wyciągi z niego oraz tekst instrukcji wymienionej w ust. 1 powinny być wywieszone w pomieszczeniach zakładu na widocznym miejscu.

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że:

1) w stosunku do zakładów istniejących w dniu wejścia w życie rozporządzenia przepis § 9 stosuje się od dnia 1 stycznia 1966 r.;

2) przepisy § 11 ust. 1, § 14, § 15 ust. 1, § 22 ust. 1 i § 29 stosuje się tylko do zakładów:

a) nowo budowanych, dla których projekty wstępne budowy będą zatwierdzane po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,

b) nowo budowanych nie wymienionych pod lit. a) lub przebudowanych w całości lub w części, oddawanych do użytku po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile na dostosowanie urządzeń lub pomieszczeń do wymagań określonych w tych przepisach pozwalają warunki techniczne.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz

RÓZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 10 września 1963 r.

w sprawie prowadzenia międzynarodowego transportu drogowego krajowymi pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 18 ust. 5 i art. 19 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie dro-

gowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) zarządza się, co następuje:

2. Przy wykonywaniu kontroli, o której mowa w ust. 1, organy wymienione w tym ustępie są uprawnione w szczególności do sprawdzania:

- 1) posiadania przez osoby prowadzące transport (przewóz) zezwoleń na prowadzenie międzynarodowego transportu (przewozu) drogowego w przypadkach, gdy te zezwolenia są wymagane;
- 2) przestrzegania zasięgu, zakresu i innych warunków określonych w zezwoleniu na transport (przewóz);
- 3) posiadania przez osoby prowadzące transport (przewóz) zaświadczeń o dopuszczeniu pojazdu samochodowego do międzynarodowego przewozu drogowego w przypadkach, gdy zaświadczenie takie jest wymagane;
- 4) posiadania przez osoby prowadzące transport (przewóz) wymaganych polis ubezpieczenia (§ 7);
- 5) wystawiania przez osoby prowadzące transport (prze-

wóz) wymaganych dokumentów kontrolnych (§ 8 ust. 1 pkt 4);

- 6) przestrzegania przez osoby prowadzące transport (przewóz) zasady, że liczba przewożonych pasażerów nie może przekroczyć liczby miejsc siedzących pojazdu.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 19. Stosownie do art. 40 ustawy traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju (Dz. U. Nr 76, poz. 388).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Minister Komunikacji: J. Popielas

254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 9 września 1963 r.

w sprawie zatwierdzania pod względem artystycznym niektórych projektów budowlanych.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46).

2. Użyte w rozporządzeniu skrótowe określenie „projekt” oznacza przewidziany art. 29 projekt budowlany (projekt wstępny i projekt podstawowy).

3. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do urządzeń wpływających na wygląd obiektów budowlanych.

4. Na równi z projektami podlegają zatwierdzeniu pod względem artystycznym w trybie niniejszego rozporządzenia dokumenty wymagane do uzyskania pozwolenia na budowę przez przepisy § 10 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 27 lipca 1961 r. w sprawie państwowego nadzoru budowlanego nad budową, rozbiórką i utrzymaniem obiektów budowlanych budownictwa powszechnego (Dz. U. z 1961 r. Nr 38, poz. 197 i z 1963 r. Nr 38, poz. 218).

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) obiektów budowlanych i urządzeń wpływających na wygląd obiektów budowlanych umieszczonych wewnątrz budynków służących celom kultu religijnego,
- 2) obiektów budowlanych umieszczonych na cmentarzach jako nagrobki,
- 3) pomników i tablic pamiątkowych, zakwalifikowanych w wyniku konkursu do wzniesienia lub umieszczenia na obiektach budowlanych.

§ 3. 1. Zatwierdzeniu pod względem artystycznym, o którym mowa w art. 33 ust. 1, podlegają projekty umieszczanych w miejscach publicznych:

- 1) mauzoleów, pomników i tablic pamiątkowych,
- 2) rzeźb, w szczególności: posągów, figur itp. dzieł plastycznych, wolno stojących i stanowiących elementy dekoracyjne małej architektury (ogrodowej, terenów użytku

publicznego itp.) oraz wkomponowanych na stałe w architekturę zewnętrzną lub wewnątrz obiektu budowlanego,

- 3) elementów z zakresu plastyki, w szczególności: płasko-rzeźb, malowideł ściennych lub sufitowych, mozaiki, sgraffito itp. dzieł plastycznych, wkomponowanych na stałe w architekturę zewnętrzną lub wewnątrz obiektu budowlanego,
- 4) wolno stojących obiektów kultu religijnego, stawianych na gruncie, lecz nie będących budynkami, jak kapliczek, figur, krzyży itp.

2. Za miejsca publiczne w rozumieniu rozporządzenia uważa się:

- 1) place i ulice,
- 2) stałe szlaki turystyczne pomiędzy liniami rozgraniczającymi te szlaki od innych nieruchomości,
- 3) obszary kolejowe,
- 4) drogi publiczne w obrębie pasa drogowego,
- 5) drogi wodne z brzegami oraz dostępne dla ogółu tereny portów i przystani,
- 6) tereny lotnisk cywilnych,
- 7) tereny zieleni użytku publicznego, jak parki, skwery itp. urządzenia oraz cmentarze i inne obiekty związane z upamiętnieniem walki i męczeństwa narodu polskiego,
- 8) wnętrza obiektów budowlanych użytku publicznego oraz przynależne do tych obiektów ogrody i dziedzińce — dostępne dla ogółu.

3. W razie gdy przepisy o zasadach sporządzania projektów budowlanych wymagają dla danego obiektu budowlanego sporządzenia projektu wstępnego i projektu podstawowego, zatwierdzeniu pod względem artystycznym podlega każdy z nich.

§ 4. 1. Projekty wymienione w § 3 ust. 1, z wyjątkiem projektów wstępnych budowlanych, powinny być przedstawiane do zatwierdzenia pod względem artystycznym przed wystąpieniem o wydanie pozwolenia na budowę o którym mowa w art. 36.